

MĘDRCOW (1) ai

A pl subst mędrkow(e).

Sł stp, Cn, Linde brak.

*Przymiotnik od „mędrzec”: gdiŝ to ieŝt iego ŝamego [Boga] ŝprawa Krole obierac/ ocijm mowi przez vŝta Medrcowe ŝam *PaprUp* L2v.*

ZZa